Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen ennakkoperintälaiksi sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 202/1996 vp ennakkoperintälaiksi sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. Eduskunnalle on valtiovarainvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 42/1996 vp.

Eduskunta edellyttää, että valtiovarainministeriön on erikseen selvitettävä korkotasoon liittyvät kysymykset. Tällöin on syytä ottaa harkittavaksi viivästysseuraamuksena perityn koron oikea suuruus nykyisen korkotason vallitessa.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Ennakkoperintälaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Ennakkoperintä toimitetaan tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun veronalaisen tulon ja varallisuusverolaissa (1537/1992) tarkoitetun veronalaisen varallisuuden perusteella valtiolle, kunnalle, seurakunnalle sekä kansaneläkelaitokselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännösten mukaan maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen suoritukseksi.

Ennakkoperintämenettelyssä noudatetaan lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään ennakkoperinnästä. Verotuksessa hyväksi luettavat ennakonpidätys ja ennakko luetaan verovuoden veron suoritukseksi siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa, veronkantolaissa (611/1978) ja yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) säädetään.

2 §

Ennakkoperinnän toimittamisen tavat

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä. Jos tässä laissa säädetään tai verohallitus tämän lain nojalla määrää, ennakkoperintä toimitetaan ennakonkantona.

Verovelvollinen voi oma-aloitteisesti täydentää toimitettua ennakkoperintää maksamalla ennakon täydennysmaksua siten kuin siitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

3 §

Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimus

Jollei 4 §:stä muuta johdu, ennakonpidätyksen määrän on vastattava mahdollisimman tarkoin verovelvollisen ennakonpidätyksen alaisesta tulosta verovuoden veroasteikkolain ja muiden verovuoden veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää. Ennakonkannossa verovelvollisen maksettavaksi pannaan määrä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin verovelvollisen tuloista ja varallisuudesta verovuonna sovellettavien veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää, vähennettynä ennakonpidätyksenä ja yhtiöveron hyvityksenä kertyväksi arvioidulla määrällä.

Jos ennakonkannossa veroa ei vähäisyytensä vuoksi määrätä maksettavaksi, se voidaan kuitenkin ottaa huomioon verovelvollisen ennakonpidätyksessä.

4 §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Ennakonpidätys voidaan toimittaa verovuoden alusta lukien enintään maaliskuun loppuun verohallituksen määräämin muutoksin edelliseksi vuodeksi vahvistettujen veroperusteiden mukaan, jos verohallitus erityisistä syistä niin määrää. Edellisen verovuoden ennakonpidätysperusteiden soveltamisen vaikutus otetaan ennakkoperinnän laskentaperusteita verovuonna määrättäessä kaavamaisesti huomioon.

Ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömän 25 §:n 1 momentissa tarkoitettuun työkorvaukseen ja käyttökorvaukseen liittyvät välittömät kustannukset otetaan kaavamaisina huomioon. Ennakon täydennysmaksua ei oteta huomioon vahvistettaessa tai muutettaessa verovelvollisen ennakonpidätysperusteita tai ennakkona maksuunpantavaa määrää.

5 §

Tarkemmat säännökset

Asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä ennakonpidätyksen toimittamisen tavasta sekä eräistä ennakonkantoon liittyvistä menettelyistä. Asetuksella säädetään myös pääomatulon ja puun myyntitulon ennakonpidätyksen määrästä sekä siitä, miten ennakonpidätys toimitetaan ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömälle maksetusta työkorvauksesta ja käyttökorvauksesta. Asetuksella annetaan niin ikään tarkempia säännöksiä maksuvalvontaan liittyvästä menettelystä, palkkakirjanpidosta sekä 39 §:ssä tarkoitetusta vähäisestä laiminlyönnistä. Lisäksi asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä sen mukaan kuin tässä laissa erikseen jäljempänä säädetään.

Tarkempia säännöksiä myös muilta osin tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

6 §

Verohallituksen toimivalta

Verohallitus määrää ennakonpidätyksen ja ennakonkannon laskentaperusteet, sen mukaan kuin 3 ja 4 §:ssä säädetään, sekä suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja tavasta siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa, muualla lainsäädännössä tai asetuksessa.

Verohallitus määrää myös:

1) palkkakirjanpidon ja muistiinpanovelvollisuuden sisällöstä siltä osin kuin niistä ei säädetä; sekä

2) ennakonkannon eräjaosta.

Verohallitus voi muutoin kuin yksittäistapauksessa määrätä lisäksi

1) ennakkoperinnän toimittamisen tavan, jollei asiasta säädetä;

2) ennakonpidätysprosentin tai sen määräämisen tavan, jollei siitä 5 §:n mukaisesti säädetä asetuksella;

3) ennakonpidätysvelvollisen, jos maksusta vastaa 9 §:ssä tarkoitettu sijaismaksaja;

4) ennakkoperintävelvollisuuden rajoittamisesta ja siitä vapauttamisesta erityisestä syystä.

Verohallitus antaa tarvittaessa tämän lain ja ennakkoperintäasetuksen soveltamisesta ohjeita sekä tarkempia määräyksiä.

7 §

Tietojen luovuttaminen verohallinnolle

Ennakonpidätysprosentin laskemista varten on ennakonpidätyksen alaisten suoritusten maksajien toimitettava verohallinnolle suorituksia ja niiden saajia koskevat yksilöintitiedot sekä muut tarpeelliset tiedot sen mukaan kuin asiasta tarkemmin säädetään tai määrätään. Tiedot voidaan luovuttaa verohallinnolle henkilörekisterilaissa (471/1987) tarkoitettuna massaluovutuksena.

8 §

Tietojen maksuttomuus

Verohallinnolla on oikeus saada tiedot ennakkoperintää varten maksutta kaikissa tässä laissa tarkoitetuissa tapauksissa.

2 luku

Ennakkoperintämenettely

Ennakonpidätys

9 §

Ennakonpidätysvelvollisuus

Suorituksen maksaja on velvollinen toimit-

tamaan ennakonpidätyksen, jollei asiasta jäljempänä toisin säädetä tai 6 §:n nojalla toisin määrätä. Suorituksen maksajaa koskevia säännöksiä sovelletaan suorituksen sijaismaksajaan, jollei asiasta erikseen säädetä tai määrätä.

Jos suorituksen maksajan sijasta tämän takaaja, velkoja tai muu maksaja (*sijaismaksaja*) suorittaa palkkasaatavan, muun palkan tai suorituksen työntekijälle tai muulle saajalle, on suorituksen maksanut velvollinen toimittamaan maksettavasta määrästä ennakonpidätyksen, jollei sitä ole aikaisemmin toimitettu. Ulosottoviranomainen on samalla tavoin ennakonpidätysvelvollinen ulosotosta kertyneistä varoista ja konkurssipesä pesään kuuluvasta omaisuudesta maksettavasta suorituksesta.

Luonnollinen henkilö tai kuolinpesä (*kotitalous*) ei ole velvollinen toimittamaan ennakonpidätystä samalle saajalle kalenterivuonna maksetuista suorituksista, jollei niiden määrä ylitä asetuksella säädettävää määrää tai jollei suoritus liity maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan.

Luotto- ja rahoituslaitos, muu ammattimaisen arvopaperikaupan tai arvopaperien välitystoiminnan harjoittaja sekä ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa oleva sivukonttori on pidätysvelvollinen myös välittämästään tämän lain soveltamisalaan kuuluvasta korosta tai jälkimarkkinahyvityksestä.

10 §

Ennakonpidätysprosentin ilmoittaminen

Lääninverovirasto merkitsee ennakonpidätyksen määrän prosentteina suorituksen saajan verokorttiin tai siirtää tiedon suoraan ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle. Ennakonpidätysprosentti on ilmoitettava myös verovelvolliselle.

11 §

Ennakonpidätyksen toimittaminen ja sen ajankohta

Ennakonpidätys toimitetaan siten, että suorituksen maksaja vähentää ennakonpidätysprosentin mukaan lasketun määrän rahana maksettavasta määrästä suorituksen yhteydessä tai merkitessään sitä tilille asianomaisen hyväksi.

Ennakonpidätystä ei toimiteta rahana maksettavan suorituksen määrää suurempana. Luontoisedun ennakonpidätyksestä säädetään asetuksella.

12 §

Pidätetyn määrän maksaminen

Suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät lääninverovirastolle viimeistään pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena ennakkoperintäasetuksessa säädettynä päivänä. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitetusta merityötulosta pidätetyt määrät on maksettava viimeistään pidätyksen toimittamista toiseksi seuraavan kalenterikuukauden vastaavana päivänä.

Kunta, seurakunta ja kansaneläkelaitos suorittavat pidätetyt määrät siten, että ne vähennetään näille veronsaajille pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena veronkantolain mukaan tilitettävistä määristä. Ilmoitus vähennettävästä määrästä on tehtävä lääninverovirastolle viimeistään 1 momentissa tarkoitettuina päivinä.

Valtion ja sen laitosten pidättämien määrien suoritustavan ja suoritusajan määrää asianomainen ministeriö.

Asianomainen ministeriö voi oikeuttaa maksamaan pidätetyt määrät myöhemmin kuin 1 ja 2 momentissa on säädetty, jos pidätysten maksaminen maksajista riippumattomien esteiden vuoksi ei ole mahdollista määräajassa. Pidennetyltä maksuajalta ministeriö voi määrätä suoritettavaksi korkoa.

13 §

Palkka

Palkalla tarkoitetaan:

1) kaikenlaatuista palkkaa, palkkiota, etuutta ja korvausta, joka saadaan työ- tai virkasuhteessa;

2) kokouspalkkiota, henkilökohtaista luento- ja esitelmäpalkkiota, hallintoelimen jäsenyydestä saatua palkkiota, toimitusjohtajan palkkiota, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön yhtiömiehen nostamaa palkkaa sekä luottamustoimesta saatua korvausta.

Harkittaessa sitä, onko korvaus saatu työsuhteessa, ei oteta huomioon sellaisia työn teettäjän ja työn suorittajan välisen sopimussuhteen ulkopuolisia seikkoja, joita työn teettäjä ei voi havaita. Tällaisia seikkoja voi-

vat olla esimerkiksi työn suorittajan toimeksiantajien lukumäärä ja muun toiminnan laajuus.

Palkkaan luetaan luontoisedut, jotka arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla. Palkaksi katsotaan myös tuloverolain 66—68 §:ssä tarkoitetut edut sekä 69 §:ssä tarkoitetut edut siltä osin kuin ne eivät ole tavanomaisia ja kohtuullisia.

14 §

Työnantaja

Työnantajalla tarkoitetaan sitä, jonka lukuun tehdystä työstä palkka maksetaan. Työnantaja on vastuussa paitsi ennakonpidätyksen toimittamisesta myös ennakonpidätyksen ja työnantajan sosiaaliturvamaksun maksamisesta, siten kuin siitä erikseen säädetään. Jos työ tehdään useamman työnantajan lukuun, he vastaavat yhteisvastuullisesti tässä laissa säädetyistä velvollisuuksista.

15 §

Ennen ennakonpidätyksen toimittamista korvattavat tai vähennettävät erät

Työnantaja voi korvata palkansaajan vaatimuksesta hänelle kertyvät työstä välittömästi johtuvat kustannukset tai vähentää kustannusosuuden ennen ennakonpidätyksen toimittamista. Tällaisina kustannuksina voidaan ennakonpidätystä toimitettaessa ottaa huomioon työvälineistä sekä valmistus- ja tarveaineista aiheutuneet menot, matka- ja edustusmenot sekä muut palkansaajalle työn suorittamisesta välittömästi aiheutuneet menot.

Palkansaajan on esitettävä työnantajalle edellä tarkoitetuista kustannuksista selvitys. Jos selvitystä ei voida pitää luotettavana, on kustannukset arvioitava vastaavan laatuisissa olosuhteissa ja tehtävissä yleensä aiheutuvien kustannusten mukaisesti. Asetuksella voidaan lisäksi antaa tarkempia säännöksiä kustannusten arvioimisesta.

Palkansaajalle maksettua välittömien kustannusten korvausta ei pidetä palkkana, jos se ei ylitä kustannusten selvitettyä tai arvioitua määrää.

Edellä tarkoitettuja työnantajan korvattavia tai vähennettäviä kustannuksia eivät kuitenkaan ole työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut, työttömyyskassamaksut, tuloverolain 72 §:n 3 momentissa tarkoitetuista matkoista aiheutuneet kustannukset eivätkä ammattikirjallisuuden hankkimisesta johtuneet menot.

Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan myös urheilijan palkkion maksajaan ja saajaan.

16 §

Edustuston pidätysvapaus

Vieraan valtion Suomessa oleva diplomaattinen tai muu siihen rinnastettava edustusto tai lähetetyn konsulin virasto eivät ole velvollisia toimittamaan ennakonpidätystä.

Ennakonpidätyksen muuttaminen ja palauttaminen

17 §

Ennakonpidätyksen korottaminen suorituksen saajan vaatimuksesta

Jos suorituksen saaja hyvissä ajoin ennen maksamista ilmoittaa suorituksen maksajalle, että hän haluaa ennakonpidätyksen tehtäväksi suurempana kuin hänen ennakonpidätysprosenttinsa osoittaa, pidätys on toimitettava vaatimuksen mukaisesti.

18 §

Pidätysprosentin uudelleen määrääminen

Lääninverovirasto voi määrätä uudelleen verovelvollisen ennakonpidätysprosentin, jos on ilmeistä, ettei se vastaa verovuodelta maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen yhteenlaskettua määrää. Muukin kuin se lääninverovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on, on verovelvollisen pyynnöstä asiassa toimivaltainen.

Jos palkkatyö tehdään muussa Pohjoismaassa, ennakonpidätystä ei alenneta siltä osin kuin on todennäköistä, että pidätetyt varat siirretään työskentelyvaltiolle kansainvälisen sopimuksen perusteella.

19 §

Virheellisen ennakonpidätyksen oikaisu

Suorituksen maksaja voi korottaa tai alentaa saman kalenterivuoden myöhemmän suorituksen yhteydessä toimitettua ennakonpidätystä, jos se on jäänyt osaksi tai kokonaan toimittamatta tai jos ennakonpidätys on ollut liian suuri.

Ennakonpidätystä ei suorituksen saajan suostumuksetta kuitenkaan saa korottaa enempää kuin kymmenellä prosentilla tällöin maksettavasta määrästä.

20 §

Ennakonpidätyksen alentaminen ulkomailla tehdyn työn johdosta

Jos ulkomailla tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätys on ollut liian suuri, ennakonpidätystä voidaan alentaa palkansaajan verokorttiin tehdyn merkinnän mukaisesti.

21 §

Liikaa maksettu ennakonpidätys

Jos ennakonpidätystä on maksettu enemmän kuin sitä on pidätetty, maksaja voi vähentää liikaa maksetun määrän samalta kalenterivuodelta maksettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Jos 1 momentissa säädetyllä tavalla ei voida menetellä, lääninverovirasto palauttaa liikaa maksetun määrän suorituksen maksajalle hakemuksesta. Palauttamisen edellytyksenä on, että 33 §:ssä tarkoitettuun vuosiilmoitukseen tehdyt merkinnät on oikaistu.

Hakemus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona liikasuoritus on maksettu.

22 §

Ennakonpidätyksen tai ennakon palauttaminen verovelvolliselle

Lääninverovirasto, joka toimittaa verovelvollisen verotuksen, palauttaa ennakonpidätyksen tai ennakon viran puolesta tai verovelvollisen hakemuksesta, jos tulosta tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa, on toimitettu tältä osin ennakonpidätys tai siitä on maksettu ennakonkannossa veroa, jota ei ole luettu verovelvollisen muusta tulosta tai varallisuudesta maksuunpannun veron suoritukseksi. Ulkomailla tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätystä ei palauteta pidätyksen toimittamisvuoden aikana eikä silloin, jos on todennäköistä, että ennakonpidätys siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla.

Jos ennakonpidätystä ei ole otettu veroa määrättäessä huomioon, on verovelvollisella oikeus saada se hakemuksesta takaisin.

Hakemus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jolta toimitettavassa verotuksessa ennakonpidätyksen alainen tulo on verotettu.

Ennakonkanto

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Elinkeinotoiminnan, maatalouden tai muun tulonhankkimistoiminnan, kuten vuokraustoiminnan ja omaisuuden luovutusvoiton tuottaman tulon perusteella maksuunpantavan veron sekä varallisuusveron suoritukseksi toimitetaan ennakonkanto, jollei tässä laissa toisin säädetä tai tämän lain nojalla toisin määrätä. Ennakonkanto toimitetaan myös silloin, jos ennakonpidätystä ei voida toimittaa, kuten silloin, kun suorituksen maksaja ei ole ennakonpidätysvelvollinen tai on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta.

Verovelvollinen maksaa ennakonkannossa maksuunpannun veron sen määrästä riippuen yhteen tai useampaan erään jaettuna, viimeistään asetuksessa säädettynä eräpäivänä.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Lääninverovirasto, joka toimittaa verotuksen, määrää ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*).

Lääninverovirasto muuttaa ennakon viran puolesta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi.

Yhteisö ja yhteisetuus voivat hakea ennakon alentamista vielä neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymiskuukauden lopusta lukien. Ennakon alentamista on muutoin haettava ennen verovuoden loppua.

Lääninverovirasto poistaa ennakon joko viran puolesta tai hakemuksesta. Ennakko voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Jos ennakko alennetaan jo maksettua määrää pienemmäksi, liikaa maksettu ennakko on viipymättä palautettava.

Ennakkoperintä tulonhankkimistoiminnassa

25 §

Ennakkoperintärekisteri

Suorituksen maksajan on toimitettava ennakonpidätys, jos saajaa ei ole merkitty ennakkoperintärekisteriin:

1) työstä, tehtävästä tai palveluksesta muuna kuin palkkana maksettavasta korvauksesta (*työkorvaus*);

2) tekijänoikeuden, valokuvaan perustuvan oikeuden ja teollisoikeuden, kuten patentin tai tavaramerkin käyttämisestä, käyttöoikeudesta tai käyttöoikeuden myynnistä suoritettavasta korvauksesta taikka teollisia, kaupallisia ja tieteellisiä kokemuksia koskevista tiedoista suoritettavasta korvauksesta (*käyttökorvaus*).

Lääninverovirasto merkitsee hakemuksesta ennakkoperintärekisteriin sen, joka harjoittaa tai todennäköisesti ryhtyy harjoittamaan elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa, josta saatua suoritusta ei ole pidettävä palkkana eikä urheilijan palkkiona, ellei 26 §:n 2 ja 3 momentissa säädetystä muuta johdu. Lääninverovirasto voi myös hakemuksetta merkitä ennakkoperintärekisteriin edellä tarkoitettua toimintaa harjoittavan.

Rajoitetusti verovelvollista ei merkitä ennakkoperintärekisteriin, jollei hänellä ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa.

26 §

Rekisteristä poistaminen

Lääninverovirasto poistaa ennakkoperintärekisteristä rekisteröidyn, joka sitä pyytää. Rekisteristä voidaan poistaa se, joka ei harjoita elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa.

Lääninverovirasto voi poistaa ennakkoperintärekisteristä tai jättää rekisteriin merkitsemättä sen, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, verotusta koskevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa.

Ennakkoperintärekisteristä voidaan myös poistaa tai siihen jättää merkitsemättä:

1) se, jonka voidaan olettaa aiempien laiminlyöntiensä tai johtamiensa yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella olennaisesti laiminlyövän 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa;

2) yhteisö tai yhtymä, jonka voidaan olettaa olennaisesti laiminlyövän 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa yhteisöä tai yhtymää johtavan aiempien laiminlyöntien tai tämän johtamien muiden yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella.

Lääninveroviraston on hyvissä ajoin ennen määräpäivää ilmoitettava ennakkoperintärekisteristä poistettavalle poistamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos poistaminen perustuu edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuihin syihin.

27 §

Uudelleen merkintä rekisteriin

Lääninverovirasto merkitsee ennakkoperintärekisteristä poistetun hakemuksesta uudelleen rekisteriin sen jälkeen, kun rekisteristä poistettu on oikaissut poistamisen perusteena olleet laiminlyönnit, tai viimeistään kahden vuoden kuluttua rekisteristä poistamisesta, jollei laiminlyöntien jatkumista ole pidettävä ilmeisenä.

28 §

Rekisteröintiä varten annettavat tiedot

Ennakkoperintärekisteriin merkityn ja rekisteröintiä hakevan on annettava lääninverovirastolle rekisterin pitämistä varten tarvittavat tiedot.

29 §

Toimivaltainen lääninverovirasto ennakkoperintärekisteröintiä koskevissa asioissa

Ennakkoperintärekisteröintiä koskevat asiat ratkaisee se lääninverovirasto, jonka toimialueella rekisteriin merkityn tai rekisteröintiä hakevan kotikunta sijaitsee. Jos rekisteriin merkityllä tai rekisteröintiä hakevalla ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninverovirasto käsittelee asian.

3 luku

Suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuus ja maksuvalvonta

30 §

Toimivaltainen lääninverovirasto

Suorituksen maksajaa koskevat tässä laissa tarkoitetut asiat kuuluvat sen lääninveroviraston tehtäviin, jonka toimialueella on maksajan verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettu kotikunta. Jos kotikunta muuttuu kalenterivuoden aikana, ja uusi kotikunta sijaitsee toisen lääninveroviraston toimialueella, on muuttoa edeltänyt lääninverovirasto toimivaltainen kalenterivuoden loppuun.

Jollei verohallintolain (1557/1995) 13 §:stä muuta johdu, lääninverovirastot voivat sopia maksajaa koskevasta toimivallastaan tässä säädetystä poiketen, jos se on maksuvalvonnan toteuttamiseksi tarpeen. Päätöksestä on ilmoitettava suorituksen maksajalle, jos se on ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisen kannalta, muutoksenhakua varten tai muusta syystä tarpeen.

31 §

Työnantajarekisteri ja ilmoitukset rekisteröintiä varten

Työnantaja ja muu suorituksen maksaja merkitään lääninveroviraston työnantajarekisteriin.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on ennen palkanmaksun aloittamista tehtävä verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen ilmoitus lääninverovirastolle. Tietojen muuttumisesta on viipymättä tehtävä ilmoitus.

32 §

Valvontailmoitus

Suorituksen maksajan on maksuvuoden aikana annettava maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen valvontailmoitus lääninverovirastolle. Ilmoitus on annettava kalenterikuukausittain edellisen kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista.

Merityötuloa maksava työnantaja ilmoittaa kuitenkin edellistä kalenterikuukautta edeltävän kalenterikuukauden aikana maksettujen palkkojen ja ennakonpidätysten määrän.

Säännöllisesti palkkaa tai muuta suoritusta maksavan on myös ilmoitettava, että palkkaa tai muuta suoritusta ei ole maksettu.

Päivä, jona ilmoitus on viimeistään annettava, säädetään asetuksella.

33 §

Vuosi-ilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava lääninverovirastolle verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen vuosi-ilmoitus verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa tarkoitetuista tiedoista. Vuosi-ilmoitus annetaan viimeistään suorituksen maksuvuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Merityötuloa maksavan työnantajan on annettava vuosi-ilmoitus maksuvuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Jos työnantaja on lopettanut säännöllisen palkanmaksun kesken kalenterivuotta, vuosi-ilmoitus on annettava kuukauden kuluessa siitä, kun työnantaja on saanut lääninverovi-raston ilmoituksen rekisteristä poistamisesta.

34 §

Satunnaisesti palkkaa maksavan ilmoitus

Satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on annettava vuosi-ilmoitusta vastaavat tiedot lääninverovirastolle. Tiedot annetaan verohallituksen määräämällä tavalla viimeistään suorituksen maksuvuotta seuraavan tammikuun loppuun mennessä. Asetuksella annetaan tarkemmat säännökset siitä, ketä pidetään satunnaisesti palkkaa maksavana työnantajana.

35 §

Suorituksen saajan tosite

Suorituksen maksaja antaa suorituksen saajalle tositteen tälle kalenterivuoden aikana maksamiensa palkkojen ja muiden suoritusten sekä niistä toimitettujen ennakonpidätysten tarkistamiseksi. Tosite annetaan viimeistään maksuvuotta seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä, jollei verohallitus toisin määrää. Työsuhteen päättyessä työnantajan on palkansaajan vaatimuksesta annettava tosite välittömästi.

36 §

Palkkakirjanpito ja muistiinpanovelvollisuus

Kirjanpitovelvollisen suorituksen maksajan on pidettävä tämän lain mukaisista suorituksista palkkakirjanpitoa. Muu suorituksen maksaja on velvollinen tekemään muistiinpanot.

Kirjanpitovelvollisen on säilytettävä tämän lain mukaisia suorituksia koskeva palkkakirjanpitonsa siten kuin kirjanpitolaissa (655/1973) kirjanpitokirjojen säilyttämisajasta säädetään. Muistiinpanot ja tositteet on säilytettävä kuusi vuotta sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana suoritus on maksettu.

37 §

Verotarkastus ja tiedonantovelvollisuus

Mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verotarkastuksesta ja tiedonantovelvollisuudesta, koskee myös ennakkoperintämenettelyä, siinä asianosaisia sekä ennakkoperintämenettelyn valvontaa. Lisäksi ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajan on esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitonsa tai muistiinpanonsa sekä mikä tahansa aineisto, tarpeisto tai omaisuus, joka saattaa olla tarpeen verotarkastusta toimitettaessa, kuten suorituksen saajan maksajalle jättämä ennakonpidätystä koskeva aineisto. Myös ennakonpidätyksen alaisen suorituksen saaja on velvollinen kehotuksesta esittämään tarkastettavaksi ennakonpidätystä koskevan aineiston. Mitä ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajasta säädetään, koskee jokaista, jolla on hallussaan edellä tarkoitettua aineistoa.

Tiedonanto- ja esittämisvelvollisuuden sisällöstä ja laajuudesta sekä tarkastuksessa noudatettavasta menettelystä säädetään verotusmenettelystä annetulla lailla ja asetuksella.

4 luku

Ennakonpidätysvelvollisuuden laiminlyönnistä johtuvat toimenpiteet ja seuraamukset

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta tai pidätetyn määrän maksamatta, lääninveroviraston on maksuunpantava pidättämättä tai maksamatta jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Ennakonpidätys voidaan maksuunpanna enintään 40 prosentin suuruisena, jos ennakonpidätys on 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa jätetty toimittamatta.

Jos ennakonpidätys on jätetty toimittamatta, suorituksen maksajaa on, jos mahdollista, kuultava ennen maksuunpanoa.

Maksuunpano toimitetaan viimeistään kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lu-

kien, jona ennakonpidätys olisi pitänyt toimittaa.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Lääninverovirasto ei maksuunpane toimittamatta jätettyä ennakonpidätystä, jos ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta maksettavat verot ja maksut on maksettu tai niitä ei ole ollut maksettava.

Toimittamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää osittain tai kokonaan maksuunpanematta myös erityisestä syystä, kuten silloin, kun olosuhteet huomioon ottaen on todennäköistä, että maksuunpanoa ei veron turvaamiseksi tarvita.

Jos lääninverovirasto on jo maksuunpannut toimittamatta jätetyn ennakonpidätyksen 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, maksuunpano poistetaan viran puolesta.

Maksuvelvollisuus tai maksuunpano poistetaan tai hakemus poistamisesta tehdään viiden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona maksuunpanopäätös on tehty. Jos asianomainen vero tai maksu on suoritettu viidentenä vuonna tai myöhemmin, saa hakemuksen kuitenkin tehdä vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona suoritus on tapahtunut.

Maksuunpanosta voidaan luopua, jos laiminlyönti on olosuhteisiin nähden tai kokonaismäärältään vähäinen.

Maksuvelvollisuuden tai maksuunpanon poistamisen tai alentamisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Maksuvelvollisuutta ei poisteta 43 §:ssä tarkoitetun veronlisäyksen tai 44 §:ssä tarkoitetun veronkorotuksen osalta, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

40 §

Maksuunpanoa koskevan ja muun päätöksen oikaiseminen

Jos lääninveroviraston maksuunpanoa koskeva tai tämän lain mukaan tekemä muu päätös on virheellinen, lääninverovirasto oikaisee päätöksen viran puolesta tai hakemuksesta maksajan eduksi viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

Laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys taikka virhe sen johdosta, ettei asiaa ole joltakin osin tutkittu, voidaan oikaista maksajan vahingoksi kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

41 §

Arviomaksuunpano

Lääninverovirasto arvioi maksuunpantavan määrän, jos:

1) on ilmeistä, että suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen toimittamisen eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut lääninverovirastolle maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja;

2) suorituksen maksaja on laiminlyönyt toimitetun ennakonpidätyksen maksamisen lääninverovirastolle eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja;

3) on ilmeistä, että suorituksen maksajan lääninverovirastolle maksama tai maksuunpanoa varten ilmoittama määrä on pienempi kuin toimitetut ennakonpidätykset.

Lääninveroviraston on varattava suorituksen maksajalle tilaisuus selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioidessaan lääninveroviraston on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, lääninveroviraston on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuisissa olosuhteissa toimiviin.

Arviomaksuunpano on toimitettava 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos lääninverovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen ennakonpidätysten maksuunpantua määrää suuremmasta määrästä, lääninveroviraston on maksuunpantava puuttuva määrä veronlisäyksineen ja veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos lääninverovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen ennakonpidätysten maksuunpantua pienemmästä määrästä, lääninverovirasto on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

Lääninverovirasto voi oikaista arviomaksuunpanon myös suorituksen maksajan kirjallisesta vaatimuksesta, joka on tehtävä viiden vuoden kuluessa arviomaksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta.

Arviomaksuunpanon oikaisemisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

43 §

Veronlisäys

Ennakonpidätyksen toimittamisen tai pidätyksen maksamisen laiminlyönyt suorituksen maksaja on laiminlyödyn määrän lisäksi määrättävä suorittamaan veronlisäystä siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 3 §:ssä säädetään. Veronlisäys lasketaan sekä ennakonpidätyksen toimittamisen että sen maksamisen laiminlyönnin yhteydessä 12 §:ssä tarkoitettua asetuksella säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä alkaen.

Veronlisäys on määrättävä maksettavaksi, vaikka pidättämättä tai maksamatta jätetty määrä on jo suoritettu. Veronlisäys voidaan määrätä maksettavaksi silloinkin, kun maksuunpano jätetään 39 §:n 2 momentissa tarkoitetusta erityisestä syystä määräämättä. Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 3 §:stä poiketen veronlisäys lasketaan tällöin sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona ennakonpidätys olisi ollut toimitettava.

Lääninverovirasto voi erityisestä syystä laskea veronlisäyksen edellä säädettyä myöhemmästä ajankohdasta.

Jos maksuunpanosta luovutaan laiminlyönnin vähäisyyden vuoksi, veronlisäystä ei maksuunpanna.

44 §

Veronkorotus

Lääninverovirasto voi korottaa ennakonpidätystä, jos:

1) pidätysvelvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen säädetyssä ajassa toimittamatta tai maksamatta tai maksanut sitä ilmeisesti liian vähän, enintään 30 prosentilla;

2) ilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä pidätysvelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseen, enintään 10 prosentilla;

3) pidätysvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan antamisen oikeassa ajassa taikka on antanut sen olennaisesti puutteellisena, enintään 20 prosentilla ja, jos pidätysvelvollinen on kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää syytä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään kaksinkertaiseksi;

4) pidätysvelvollinen on törkeästä huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Jos 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu laiminlyönti tai väärän ilmoituksen, tiedon taikka asiakirjan antaminen on tapahtunut kavaltamisen tarkoituksessa, ennakonpidätystä on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään kolminkertaiseksi.

Veronkorotus määrätään ennakonpidätykselle vain siltä osin, jota 1 ja 2 momentissa tarkoitettu puutteellisuus on koskenut.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, lääninverovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 100 000 markan suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri-, valvonta- tai vuosi-ilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Lääninverovirasto voi määrätä veronko-

rotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

5 luku

Ennakkoratkaisu

45 §

Ennakkoratkaisun hakeminen ja antaminen

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee suorituksen maksajan tai saajan kirjallisesta hakemuksesta se lääninverovirasto, jonka virka-alueella suorituksen maksajan kotikunta on (*ennakkoratkaisu*). Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

46 §

Ennakkoratkaisun noudattaminen

Ennakkoratkaisua on noudatettava siinä ennakkoperinnässä, jota varten se on annettu. Sama koskee suorituksen saajan hakemuksesta annettua ennakkoratkaisua, jos suorituksen saaja esittää asiaa koskevan vaatimuksen suorituksen maksajalle.

47 §

Ennakkoratkaisua koskevan asian käsittely

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

6 luku

Muutoksenhaku

48 §

Oikaisuvaatimus lääninverovirastolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi asianomaiselta lääninverovirastolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu.

Ennakonpidätysprosentin tai ennakonkannon määräämistä koskevaan tai muuhun hakemuksesta tehtyyn ratkaisuun liitetään tarvittaessa valitusosoitus.

49 §

Muutoksenhaku lääninoikeuteen

Lääninveroviraston oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen tyytymätön asianosainen saa hakea siihen muutosta valittamalla sille lääninoikeudelle, jonka tuomiopiiriin hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 45 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan kuitenkin muutosta siltä lääninoikeudelta, jonka tuomiopiiriin suorituksen maksajan kotikunta kuuluu.

Jos asiassa ei ole toimivaltaista lääninoikeutta 1 momentin perusteella, valitus tehdään Uudenmaan lääninoikeudelle.

Veroasiamies saa hakea muutosta tässä pykälässä tarkoitetulta lääninoikeudelta.

50 §

Muutoksenhakuaika ja eräät muut valitusta koskevat määräykset

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoi-

keuteen viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta, jona lääninveroviraston 40 ja 42 §:ssä tarkoitettua päätöstä sekä 48 §:ssä tarkoitettua oikaisupäätöstä edeltävät päätökset on tehty. Valitusaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaannista. Päätös katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä.

Veroasiamiehen valitusaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä, kuitenkin niin, että valitusaika lasketaan 40, 42 ja 48 §:ssä tarkoitetusta päätöksestä.

Edellä 45 §:ssä tarkoitettua ennakkoratkaisua ja 48 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

51 §

Muutoksenhakuoikeutta koskevat rajoitukset

Valittamalla ei saa hakea muutosta:

1) 56 ja 57 §:ssä tarkoitettuun veron huojennusta ja lykkäystä koskevaan päätökseen;

2) työnantajan rekisteröintiä koskevaan asiaan;

3) päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua.

Jos ennakonpidätys tai kannossa maksettavaksi määrätty ennakko on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai maksun suoritukseksi tai se on määrätty palautettavaksi, ennakonpidätystä tai ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitetun muutoksenhaun johdosta.

52 §

Valituksen käsittely ja vaikutus vireillä olevaan asiaan

Valitus, joka koskee tämän lain nojalla annettua päätöstä, on käsiteltävä kiireellisenä. Menettelystä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa on säädetty.

Tämän lain mukaan tehtyä lääninveroviraston päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta päätöksestä on saatu tieto. Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä alkaen, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

Päätöstä, joka on annettu 45 §:ssä tarkoitetusta ennakkoratkaisusta tehtyyn valitukseen, ei sovelleta ennen kuin suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

53 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

7 luku

Rangaistussäännökset

54 §

Ennakkoperintävelvollisuuden lainvastainen välttäminen

Ennakkoperintävelvollisuuden lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

55 §

Verorikkomus ja ennakkoperintärikkomus

Ennakkoperintävelvollisuuteen kohdistuvasta verorikkomuksesta säädetään rikoslain 29 luvun 4 §:ssä.

Joka viranomaisen kehotuksesta huolimatta jättää asianmukaisesti täyttämättä 31—37 §:ssä säädetyt velvollisuudet, on tuomittava ennakkoperintärikkomuksesta sakkoon.

Edellä 2 momentissa tarkoitetusta rikkomuksesta voidaan jättää ilmoitus tekemättä, syyte ajamatta tai rangaistus tuomitsematta, jos rikkomus on ollut vähäinen ja se on viivyttelemättä korjattu.

8 luku

Huojennus ja lykkäys

56 §

Veronhuojennus

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla poistaa:

1) suorituksen maksajalle maksettavaksi pannun pidättämättä jätetyn määrän, veronlisäyksen, veronkorotuksen, viivekoron ja lykkäyskoron; sekä

2) maksuunpannulle ennakolle suoritettavan viivekoron ja ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron.

Verohallitus voi poistaa edellä tarkoitetut määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Lääninverovirasto ratkaisee 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen, jos se koskee enintään 300 000 markan määräistä korkoa.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 ja 3 momentissa tarkoitetun ja verohallitus 3 momentissa tarkoitetun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

57 §

Veronlykkäys

Lääninverovirasto voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää

1) suorituksen maksajan maksettavaksi pannun pidättämättä jätetyn määrän, veronlisäyksen, veronkorotuksen, viivekoron ja lykkäyskoron sekä

2) ennakonkannossa maksuunpannun veron suorittamisen lykkäystä.

Verohallitus tai valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä ottaa asian ratkaistavakseen.

Lääninverovirasto ja verohallitus myöntävät lykkäyksen valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Ministeriö määrää lykkäysehdot hakemukseen antamassaan päätöksessä.

Jos konkurssipesä on maksanut työpalkkasaatavan, voi verohallitus hakemuksesta myöntää konkurssipesälle lykkäystä konkurssipesän maksettavaksi pannun pidätysmäärän suorittamisessa. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin.

9 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

58 §

Lain voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Tällä lailla kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annettu ennakkoperintälaki (418/1959) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

59 §

Lain soveltaminen

Tällä lailla kumotun lain säännöksiä työnantajan ilmoittamisvelvollisuudesta sovelletaan vuoden 1996 ennakkoperinnän osalta vuonna 1997. Kumotun lain säännöksiä ennakonpidätystodistuksen antamisesta ja liittämisestä veroilmoitukseen sovelletaan vuosilta 1996 ja 1997 toimitettavissa verotuksissa.

Lain 39 §:n 3 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 1998 tehtyihin maksuunpanopäätöksiin. Aikaisemmin tehdyn vastaavan päätöksen perusteella ennakonpidätys palautetaan tarvittaessa hakemuksesta.

Lain 44 §:n 4 momentissa tarkoitettu markkamääräinen veronkorotus voidaan määrätä lain voimaantulon jälkeen tapahtuneen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta.

Lain 48 §:ssä tarkoitettu oikaisuvaatimus on tehtävä myös haettaessa muutosta ennen tämän lain voimaan tuloa tehtyyn päätökseen. Oikaisuvaatimusta ei kuitenkaan ole tehtävä, jos oikaisuvaatimukseen tai valitukseen on jo annettu päätös.

Lain 56 ja 57 §:ää sovelletaan myös veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa tarkoitettuihin viivästyskorkoon ja jäämämaksuun.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan ennakkoperintälain säännöksiin, niillä tarkoitetaan tämän lain voimaan tultua vastaavia

tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä.

60 §

Tietojen julkisuutta, salassapitoa ja luovuttamista koskeva siirtymäsäännös

Tällä lailla kumotun ennakkoperintälain 6 a ja 6 b §:n säännöksiä ennakkoperintärekisterin julkisuudesta sekä rekisteristä poistamista koskevan tiedon julkaisemisesta ja tiedottamisesta sovelletaan vuoden 1997 loppuun. Kumotun lain 13 §:n säännöksiä tietojen luovuttamisesta ennakonpidätyksen toimittamista varten sekä 61 §:n säännöksiä salassapitovelvollisuudesta ja sen rikkomisesta säädetystä rangaistuksesta sovelletaan niin ikään vuoden 1997 loppuun.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 1 §:n 3 momentti, 5 §:n 6 momentti ja 7 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti ja 7 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/1978) ja 5 §:n 6 momentti 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1347/1989) sekä

muutetaan 1 §:n 4 momentti, 2 ja 3 §, 5 §:n 1 ja 5 momentti, 8 ja 12 §, 13 §:n 1 ja 2 momentti ja 17 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 4 momentti 9 päivänä toukokuuta 1969 annetussa laissa (283/1969), 2 § 7 päivänä lokakuuta 1994 annetussa laissa (868/1994), 3 § muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla ja 17 päivänä kesäkuuta 1977 annetulla lailla (466/1977), 5 §:n 1 ja 5 momentti 7 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa laissa (316/1989), 8 § ja 17 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1569/1995), 12 § muutettuna mainituilla 11 päivänä elokuuta 1978 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla ja 13 §:n 1 ja 2 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (485/1981), seuraavasti:

1 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Kun palkkasaatava suoritetaan sillä tavoin kuin ennakkoperintälain (/1996) 9 §:n 2 momentissa säädetään, työnantaja on velvollinen suorittamaan myös työnantajan sosiaaliturvamaksun.

2 §

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa sekä Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa ottaen työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon, mitä ennakkoperintälain 15 §:ssä säädetään. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa (1535/1992) säädetyllä tavalla. Palkalla tarkoitetaan myös rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja saman lain 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 14 §:ssä tarkoitettua työnantajaa, Pohjoismaiden Investointipankkia, Pohjoismaiden projektivientirahastoa sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista.

3 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksu suoritetaan täysin markoin siten, että lasketun määrän päättyessä penneihin ne jätetään lukuun ottamatta.

5 §

Työnantajan on maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu lääninverovirastolle ennakonpidätyksen maksamisen yhteydessä en-

nakkoperintälain 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

— — — — — — — — — — — — — — —

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, työnantajan on suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu muusta kuin rahana maksettavasta suorituksesta luontoisedun ennakonpidätyksen suorittamiselle ennakkoperintäasetuksessa säädetyssä määräajassa.

8 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksua koskevaan ennakkoratkaisuun ja siitä tehtyyn valitukseen sovelletaan ennakkoperintälain vastaavia säännöksiä.

12 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksuun sovelletaan vastaavia ennakkoperintälain maksuvalvontaa ja suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuutta koskevia säännöksiä.

13 §

Työnantajalla, joka on suorittanut sosiaaliturvamaksua liikaa tai aiheettomasti, on oikeus saada liikaa tai aiheettomasti suorittamansa määrä takaisin lääninverovirastolta ennakkoperintälain 21 §:n mukaisesti.

Työnantajalla, jolle on suoritettu sairausvakuutuslain (364/1963) nojalla päivä- tai äitiysrahaa tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan mukaista päivärahaa, on oikeus saada takaisin lääninverovirastolta päivärahaa vastaavalta osalta palkkaa suorittamansa sosiaaliturvamaksu.

— — — — — — — — — — — — — — —

17 §

Asianomainen tai veroasiamies, joka on tyytymätön lääninveroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hakea siihen valittamalla muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Ennen valitusta päätöstä on pyydettävä oikaistavaksi ennakkoperintälain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen ennakkoperintälain 50 §:ssä säädetyssä ajassa.

— — — — — — — — — — — — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua oikaisuvaatimusta koskevia säännöksiä sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa tehtyyn päätökseen.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 19 ja 20 §, näistä 19 § sellaisena kuin se on 9 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (530/1982),

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 ja 2 momentti, 7 ja 8 § ja 21 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat, 1 §:n 1 momentti 14 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa laissa (459/1985), 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 7 § 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1550/1995), 4 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1242/1988), 6 §:n 2 momentti 30 päivänä marraskuuta 1990 annetussa laissa (1022/1990) ja 21 §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1563/1995), sekä

lisätään lakiin uusi 10 a §, 11 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä kesäkuuta 1989 annetulla lailla (616/1989), uusi 3 momentti ja 24 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla, uusi 3 momentti, seuraavasti:

1 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tuloveroa ja varallisuusveroa valtiolle tämän lain mukaan.

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Lähdevero on suoritettava, jollei muualla toisin säädetä, osingosta, yhtiöveron hyvityksestä, henkilöstörahaston maksamasta rahasto-osuudesta ja jäsenilleen jakamasta ylijäämästä, korosta ja rojaltista sekä palkasta, eläkkeestä ja muusta suorituksesta, josta ennakkoperintälain (/1996) mukaan on toimitettava ennakonpidätys. Lähdevero on perittävä myös verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 29 §:ssä tarkoitetusta peitellystä osingosta ja saman lain 31 §:ssä tarkoitetusta peitellystä voitonsiirrosta osakkaan hyväksi. Lähdevero on suoritettava myös taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvasta korvauksesta riippumatta siitä, onko korvausta pidettävä palkkana taikka maksetaanko se taiteilijalle tai urheilijalle itselleen tai jollekin toiselle.

— — — — — — — — — — — — — —

4 §

Palkkana pidetään sellaista palkkaa tai palkkiota, jota ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitetaan. Palkkaan luetaan myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla.

— — — — — — — — — — — — — —

6 §

Rajoitetusti verovelvollinen, joka työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan, kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, saa vähentää valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä

1) opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä tai

2) lomatyön tai muun sellaisen työn vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piiriin kuuluvasta työstä

saamastaan palkasta 3 000 markkaa kuukaudessa tai palkanmaksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta 100 markkaa päivältä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkasta tehtävään vähennykseen on lisäksi oikeutettu rajoitetusti verovelvollinen, joka:

1) työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan, kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana; ja

2) täyttää enintään 25 vuotta palkanansaitsemisvuotena; sekä

3) opiskelee päätoimisesti jossakin ulkomaisessa oppilaitoksessa.

— — — — — — — — — — — — — —

7 §

Lähdevero on 28 prosenttia osingosta, korosta, rojaltista ja yhtiöveron hyvityksestä. Lähdevero on 35 prosenttia palkasta, eläkkeestä, henkilöstörahaston rahasto-osuudesta ja ylijäämästä sekä muusta ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta. Lähdevero on 18 prosenttia puun myyntitulosta ja 15 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoitetusta taiteilijan tai urheilijan toimintaan perustuvasta korvauksesta. Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle.

8 §

Ennakonpidätystä koskevia ennakkoperintälain säännöksiä ja lain nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä noudatetaan soveltuvin osin asioissa, jotka koskevat lähdeveron perimiseen velvollista, veron perimistä koskevaa menettelyä, perimis- ja tilitysvelvollisuuden laiminlyömisestä johtuvia seuraamuksia, lähdeveron maksamista ja valvontaa, suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuutta sekä veron perimisvelvollisen liikaa maksaman lähdeveron vähentämistä.

Rajoitetusti verovelvollisille maksetuista suorituksista on annettava verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen vuosi-ilmoitus ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitettuna määräaikana.

10 a §

Lähdevero siirretään vieraalle valtiolle veronkantolaissa (611/1978) säädetyllä tavalla.

11 §

— — — — — — — — — — — — — —

Lähdeveroa, joka siirretään vieraalle valtiolle, ei palauteta verovelvolliselle.

21 §

Muutosta lääninveroviraston 12 a §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun taikka Uudenmaan lääninveroviraston 16 §:n 2 mo-

mentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla Uudenmaan lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai Uudenmaan lääninoikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on veroasiamiehellä. Veroasiamiehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

— — — — — — — — — — — — — —

24 §

— — — — — — — — — — — — — —

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä rajoitetusti verovelvollisesta annettavien tietojen sisällöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 4 a §:n 1 momentti, 9 a § ja 26 a §:n 4 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 4 a §:n 1 momentti 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1543/1995), 9 a § muutettuna 22 päivänä helmikuuta 1991 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (353/1991 ja 1566/1995) ja 26 a §:n 4 momentti mainitussa 22 päivänä helmikuuta 1991 annetussa laissa sekä

lisätään 4 c §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla ja mainitulla 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla (132/1994 ja 1566/1995), uusi 5 ja 6 momentti sekä lakiin, siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 28 §:n tilalle uusi 28 § seuraavasti:

4 a §

Edellä 1 §:ssä tarkoitetut verot, maksut ja muut suoritukset voidaan kantoajoista riippumatta maksaa rahalaitoksiin, postisiirtoliikettä välittäviin postitoimipaikkoihin ja valtion tilivirastoihin sekä muihin maksuliikkeestä huolehtiviin toimipaikkoihin sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää. Verohallitus antaa määräykset maksamisen yhteydessä ilmoitettavista yksilöintitiedoista ja noudatettavasta menettelystä.

— — — — — — — — — — — — — —

4 c §

— — — — — — — — — — — — — —

Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu oma-aloitteinen vero tai maksu katsotaan suoritetuksi verovelvollisen aloitteesta, jos maksu on suoritettu viimeistään veron maksuunpanon päätöspäivää edeltävänä päivänä. Maksuunpanon päätöspäivänä tai sen jälkeen suoritettu maksu katsotaan maksuunpannun veron tai maksun suoritukseksi.

Oma-aloitteinen vero tai maksu käytetään ensin tämän veron tai maksun ja sen jälkeen veronlisäyksen suoritukseksi. Jos suorituksesta ei ilmene, mitä on maksettu tai jos se ei riitä oma-aloitteisten verojen ja maksujen täysimääräiseksi suorittamiseksi taikka, jos veroa on suoritettu enemmän kuin on ilmoitettu, suoritus käytetään seuraavassa järjestyksessä:

1) vero tai maksu, jolla on useita veronsaajia;
2) työnantajan sosiaaliturvamaksu;
3) arvonlisävero;
4) muu valtiolle tuleva vero ja maksu.

9 a §

Jos Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähen-

nykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, kuitataan siirretyt varat tässä verotuksessa kannossa maksettavaksi jääneen määrän suorituksekseksi. Kuittausta toimitettaessa verolle ei peritä siirrettyjä varoja vastaavalta osalta verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettua jäännösveron korkoa eikä maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoja ei peritä myöskään myöhemmän maksun yhteydessä.

Tässä pykälässä tarkoitetut kuittaukset toimitetaan ennen muita veronkuittauksia.

26 a §

— — — — — — — — — — — — — —

Jos ennakkoperintälain, verotusmenettelystä annetun lain tai lähdeverolain mukainen palautus ilmeisesti aiheutuu 1 momentissa tarkoitettujen sopimusten soveltamisesta, palautuksesta on ilmoitettava toisen sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle ja sen maksamista on lykättävä siten kuin 1 momentissa ensimmäisenä mainitussa sopimuksessa on määrätty.

28 §

Haettuaan virka-apua veron perimiseksi ulkomailla Suomen ja vieraan valtion välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn kansainvälisen sopimuksen tai muun säädöksen nojalla lääninverovirastolla on oikeus muun säännöksen estämättä suostua virka-apua antavan valtion lain mukaiseen velkajärjestelyyn tai vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn, jos virka-apua antavassa valtiossa verot voivat olla velkajärjestelyn piirissä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 34 §:n 1 momentti, 92 § ja 95 §:n 3 momentti, ja

lisätään 7 §:ään uusi 4 momentti, 10 §:ään uusi 3 momentti, 16 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3—6 momentti siirtyvät 4—7 momentiksi, 34 §:ään uusi 5 momentti sekä lakiin uusi 34 a § seuraavasti:

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

— — — — — — — — — — — — — —

Verovelvollisen, jolla ei ole muita tuloja, vähennyksiä, varoja tai velkoja taikka muita verotukseen vaikuttavia vaatimuksia kuin hänelle lähetettyyn veroehdotukseen sisältyy, ei tarvitse antaa veroilmoitusta.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annetut tiedot

— — — — — — — — — — — — — —

Jos veroehdotuksen sisältämät tiedot ovat puutteelliset tai väärät, verovelvollisen on tehtävä tarvittavat muutokset ja lisäykset sekä toimitettava korjattu ehdotus lääninverovirastoon.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

— — — — — — — — — — — — — —

Työnantajan on toimitettava verohallinnolle tiedot perimistään työntekijän eläkemaksuista, työttömyysvakuutusmaksusta sekä muista tuloverolain 96 §:ssä tarkoitetuista vakuutusmaksuista.

— — — — — — — — — — — — — —

34 §

Verotuksessa hyväksi luettavat ennakot

Ennakkoperintälain 33 §:ssä tarkoitetulla vuosi-ilmoituksella ilmoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennakko, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä, ennakon täydennysmaksu sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennakko käytetään verovuoden verojen suorituksiksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei käytetä verojen suorituksiksi.

— — — — — — — — — — — — — — —

Jos toimitettua ennakonpidätystä ei ole ilmoitettu vuosi-ilmoituksella tai pidätys on ilmoitettu virheellisesti, se voidaan kuitenkin lukea verovelvollisen hyväksi luotettavan selvityksen perusteella.

34 a §

Maksamatta jätetyn ennakonpidätyksen jättäminen käyttämättä

Maksamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää käyttämättä verovelvollisen verojen suorituksiksi, vaikka se on ilmoitettu suorituksen maksajan vuosi-ilmoituksella, jos on ilmeistä, että suorituksen saaja ja ennakonpidätysvelvollinen ovat yhdessä toimineet siten, että maksamatta jätetyltä verolta vältyttäisiin. Suorituksen saajan verotusta voidaan tällöin oikaista 57 §:ssä tarkoitetulla tavalla jälkiverotuksin kahden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana pidätyksen maksamatta jättäminen on todettu.

92 §

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäyntikulujen korvaukseen sovelletaan hallintolainkäyttölain (586/1996) 13 luvun säännöksiä.

95 §

Lain voimaantulo

— — — — — — — — — — — — — — —

Tällä lailla kumotun verotuslain verotustietojen julkisuutta, salassapitoa, tietojen luovutusta ja salassapitovelvollisuuden rikkomista koskevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin vuoden 1997 loppuun. Kumotun lain mainittuja säännöksiä sovelletaan tarvittaessa myös perintö- ja lahjaverotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Ennakonpidätys, joka on toimitettu vuosien 1996 ja 1997 aikana, luetaan mainituilta vuosilta toimitettavissa verotuksissa hyväksi ennakkoperintälain (418/1959) 20 §:ssä tarkoitetulta ennakonpidätystodistukselta tai tämän lain 34 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Lain 34 a §:ää sovelletaan vuoden 1997 aikana ja sen jälkeen maksamatta jätettyyn ennakonpidätykseen.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 162 a § ja 164 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/1994),

muutetaan 158 §:n 1 momentti, 161 §:n 1 momentti, 163 §, 164 §:n 1 momentti, 168 §:n 1 momentti, 168 a §:n 1 momentti ja 207 §,

sellaisina kuin ne ovat 158 §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1767/1995), 161 §:n 1 momentti, 163 §, 164 §:n 1 momentti, 168 §:n 1 momentti ja 168 a §:n 1 momentti mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa ja 207 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (700/1994), sekä

lisätään 158 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla ja 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (377/1994), uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi sekä 182 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla, uusi 4 momentti seuraavasti:

158 §

Verovelvollista koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on. Kotikuntana pidetään kuntaa, jossa verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan olisi määrättävä valtionvero. Jos kotikunta muuttuu kalenterivuoden aikana, ja uusi kotikunta sijaitsee toisen lääninveroviraston toimialueella, on muuttoa edeltänyt lääninverovirasto toimivaltainen kalenterivuoden loppuun.

Jollei verohallintolain 13 §:stä muuta johdu, lääninverovirastot voivat sopia verovelvollista koskevasta toimivallastaan 1 momentissa säädetystä poiketen, jos se on maksuvalvonnan toteuttamiseksi tarpeen. Päätöksestä on ilmoitettava verovelvolliselle, jos se on ilmoitusvelvollisuuden täyttämisen kannalta, muutoksenhakua varten tai muusta syystä tarpeen.

— — — — — — — — — — — — — — —

161 §

Sen, joka ryhtyy harjoittamaan 1 §:ssä tarkoitettua verollista toimintaa, on tehtävä ennen toiminnan aloittamista kirjallinen ilmoitus lääninverovirastolle. Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista on viipymättä tehtävä ilmoitus lääninverovirastolle.

— — — — — — — — — — — — — — —

163 §

Veroilmoituksessa ja yhteenvetoilmoituksessa ilmoitetaan raha-arvot täysin markoin siten, että markkojen yli menevät pennit jätetään ottamatta lukuun. Täysin markoin ilmoitettavia määriä laskettaessa otetaan suoritettavat ja vähennettävät erät kuitenkin lukuun pennin tarkkuudella.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan 158 §:ssä tarkoitetulle lääninverovirastolle.

— — — — — — — — — — — — — — —

168 §

Sen, joka on laiminlyönyt veroilmoituksen tai yhteenvetoilmoituksen antamisen säädetyssä ajassa tai antanut ilmoituksen puutteellisena, tulee lääninveroviraston kehotuksesta täyttää velvollisuutensa.

— — — — — — — — — — — — — — —

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, lääninverovirasto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 500 markkaa ja enintään 10 000 markkaa.

— — — — — — — — — — — — — — —

182 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, lääninverovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 100 000 markan suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteritai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Lääninverovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

207 §

Oikeudenkäyntikulujen korvaukseen sovelletaan hallintolainkäyttölain (586/1996) 13 luvun säännöksiä.

———

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Vuoden 1996 marras- ja joulukuulta annetaan veroilmoitus soveltaen ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Vuosi-ilmoitus on annettava vuodelta 1996. Siihen sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 182 §:n 4 momentissa tarkoitettu markkamääräinen veronkorotus voidaan määrätä, kun ilmoittamisvelvollisuus laiminlyödään lain voimaantultua.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1996